

foregaaende. Anden Grund kan der ikke være. Men det kan ikke for Rigsdagen være nogen tilstrækkelig Anledning til at forlade et Princip, som Rigsdagen enstemmigt efter nøje Overvejelse har erklæret var det historisk rigtige efter den Udvikling, der er foregaaet. Jeg vil derfor anbefale dette Spørgsmaal til en nøje Prøvelse i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Kayser: Jeg vil gerne have Lov til, paa Erhvervspartiets Vegne at give de to foreliggende Lovforslag vor Anbefaling. Med Hensyn til Lovforslaget om at søge at fremskaffe Arbejde under den strenge Arbejdsløshed; der hersker, er vi ganske enige med de foregaaende Ordførere om, at det vilde være i højeste Grad ønskeligt, om det kunde lykkes i nogen Maade at afhjælpe den store Arbejdsløshed ved saadanne Arbejder. Ordføreren for Socialdemokratiet afviste den Fordring, at de arbejdsløse skulde være villige til at arbejde ogsaa udenfor deres Fag, med, at der vilde være saa mange arbejdsløse, der ikke er faglærte, at der ikke vilde kunne skaffes Arbejde til dem og altsaa endnu mindre til de faglærte. Alligevel maa vi hævde det som et rigtigt Princip, at naar Staten er pligtig at skaffe Arbejde, er de arbejdsløse ogsaa pligtige efter Evne at paatage sig det Arbejde, der bydes.

Med Hensyn til Lovforslaget om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden kan vi ogsaa tiltræde det deri fremsatte Princip, at det skal ske gennem Hjælpekasserne og ikke gennem Arbejdsløshedskasserne. Jeg tror navnlig, som det ogsaa blev fremhævet af Ministeren ved Lovforslagets Fremsettelse, at Hjælpekasserne har bedre Lejlighed til at undersøge de enkelte Tilfælde, hvilket kan være af væsentlig Betydning. Den tidligere Lovgivning om Arbejdsløshedsunderstøttelse udskilt ikke tydeligt nok de Tilfælde, hvor Understøttelsen ikke var tilstrækkelig berettiget, eller hvor den endogsaa var blevet for stor, og det, man kunde ønske, var netop at faa de enkelte Tilfælde saa vel oplyst som muligt. Jeg kan godt forstaa, at det kan volde mange Vanskeligheder. Alligevel tror jeg, at det er det rette ogsaa af Hensyn til de Forhold, som jeg selv har haft Lejlighed til at lægge Mærke til, og hvor der virkelig kan opstaa megen Tvivl om, hvorvidt et Tilfælde af Arbejdsløshed er saaledes, at den paa-gældende kan faa Understøttelse. Det er saaledes en stor Mærkværdighed for mig at se, at ikke mindre end 22 Tømrersvende et

enkelt Sted ved et bestemt Arbejde har standset af fri Villie, alene fordi de ikke kunde opnaa mere end 3 Kr. 13 Øre i Timen. De havde arbejdet Sommeren igennem for 3 Kr. 50 Øre i Timen, hvilken Løn ved Augusttilløget var steget til 3 Kr. 63 Øre. Jeg taler ikke om Akkordarbejde, men om et timelønnet Arbejde, som blev betalt paa denne Maade. Det var blevet bekendtgjort for Svendene, at naar vi rykkede hen paa Vinteren, kunde Time-lønnen ikke blive ved at være saa høj, men at den fra 1. December vilde gaa ned til 3 Kr. 13 Øre pr. Time. Men da Mesteren midt i November meddelte dem, at Time-lønnen fra 1. December vilde gaa ned til 3 Kr. 13 Øre Timen, saaledes som man havde meddelt dem det tidligere, sagde de straks: Ikke et Slag mere! Naar Mester har saadanne onde Planer, skal her ikke blive arbejdet, og saa standsede de 22 Svende Arbejdet. Man maatte nu antage, at efter de Overenskomster, vi har, maatte der magelig kunne skaffes 22 andre Svende indenfor vedkommende Fagforening til dette Arbejde, saa at en Henvendelse til Fagforeningen vilde være tilstrækkelig til straks at udjævne denne Strid. Men nej, hidtil har det ikke kunnet lykkes at skaffe Arbejdskraft paa dette Sted, hverken af de 22 Svende eller af andre Tømrersvende indenfor denne Fagforening; der er ingen, der har villet fortsætte Arbejdet for 3 Kr. 13 Øre pr. Time.

Se, naar der foreligger saadanne Tilfælde, bliver man ængstelig for en almindelig Ordning af Arbejdsløshedsspørgsmaalet; man maa nok ønske, at der kan blive taget saa stærkt Hensyn som muligt til de enkelte Tilfælde. Medens vi derfor gerne vil medvirke til, at en Lov om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden kan blive gennemført, vil vi sætte megen Pris paa, at den kan komme til at virke efter saa vel tilrettelagte Undersøgelser af Forholdene som muligt.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg takker for den Modtagelse, Lovforslagene har faaet, og jeg skal under Hensyn til det Ønske, som er udtalt af de forskellige Ordførere om at faa Sagen i Udvalg til en kort Udvalgsbehandling, indskrænke mine Svar til det mindst mulige — ogsaa for at Udvalget mulig kan forhandle allerede i Dag.

Det fremgaar af selve Lovforslaget om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden, at jeg ikke kan tiltræde det af Socialdemokraterne forelagte Lovforslag herom. Jeg mener, det er heldigt at yde den